

## Národní filmový archiv – adaptace obchodního domu Máj

Autor diplomové práce: Bc. Jaroslav Kopecký

Vedoucí diplomové práce: doc. Ing. Mgr. akad. arch. Petr Hájek

Autor si klade možná mírně provokativní otázku, zda je možné adaptovat některý z pražských obchodních domů vzniklých v předrevoluční době na novou funkci – Národní filmový archiv. Pro svůj experiment si vybral obchodní dům Máj (My) na rohu ulic Spálená a Národní, postavený v letech 1972 – 1975 podle projektu atelieru SIAL, konkrétně architektů Johna Eislera, Miroslava Masáka a Martina Rajniše. Jde o odvážný krok, neboť i samotná stavba domu Máj je do dnešních dnů mnohými vnímána jako experiment. Umístění veřejné instituce celostátního významu do tohoto domu má však svoji logiku v podobě exkluzivní polohy v rámci města, poblíž dalších kulturních a vědeckých institucí.

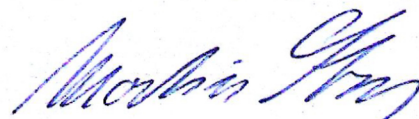
Programově objemný návrh využívá beze zbytku plochu obchodního domu a navíc přidává na střechu nový objekt. Prostory původního obchodního domu jsou jemně adaptovány a využity především jako prodejny předmětů spojených s filmovou tematikou, prodejny foto a videotechniky, případně jako kavárny a bary. Doplnkově jsou zde umístěny prostory pro dočasné expozice, literární kavárna a workshopy. V horních podlažích pak administrativní zázemí. V nově nastavené části jsou umístěny výstavní sály stálých expozic, dva kinosály pro 220, respektive 120 diváků a letní kino s terasou.

Objem nové části je do stávající prostorové struktury tvořené obchodním domem Máj a také nedávno dostavěným obchodním centrem Quadrio zasazen podobně jako hrací element ve hře tetris. Původní a přidané části jsou snadno odlišitelné. Jde podle mě o legitimní a určitě jeden ze správných přístupů. Vzniklá srostlice se zapojuje do prostředí zejména sousední ulice Národní, která je svojí atmosférou tvořenou domy s velkým rozptylem stylů i období vzniku proslulá.

Osobně jsem s autorem o projektu nehovořil, informace získávám jen z výkresové dokumentace a zpráv. Předpokládám ale, že stavební program si z velké části nevytvářel sám, nýbrž čerpal z požadavků Národního filmového archivu. Moje poznámka k velkému objemu jednotlivých provozů tedy nesměruje přímo k němu. Aniž bych měl do problematiky hlubší vhled, působí na mě velikosti jednotlivých součástí jako přehnané. V konečném důsledku by byl provoz domu velmi nákladný. Nevím, zda by dokázaly prodejny předmětů s filmovou tematikou generovat dostatečný zisk na pokrytí provozních nákladů. Spíše by byl provoz financován z velké části z veřejných prostředků. Nadnárodní koncern Tesco pravděpodobně neprovozuje dlouhodobě ztrátový obchodní dům. Chtěl bych se zeptat, zda by si autor dovedl představit redukci velikosti programu Národního filmového archivu na úkor zachování alespoň části stávajícího obchodního domu? Mohl by tak vzniknout symbiotický vztah vzájemně výhodný pro obě strany, nebo takové spojení není možné?

Všechny součásti diplomního projektu jsou zpracovány pečlivě a ve vysokém standardu. Je řešena problematika evakuace osob ze shromažďovacích prostor, stejně tak statické zajištění nově přitížených konstrukcí. Náležitou péči věnoval autor také návrhu interiéru kinosálů včetně křivek viditelnosti, odstupových vzdáleností od plátna, velikosti plátna, VZT v návaznosti na řešení sálu a v neposlední řadě akustiky.

Dle mého názoru zvládl Jaroslav Kopecký svůj úkol velmi dobře. Ukázal, že i ve zdánlivě téměř zastavěném centru Prahy je možno najít vnitřní rezervy pro umístění kulturních a vědeckých institucí. Ty tak není nutné vytěšňovat na periferie, kde by ze své podstaty neměly být umístovány. Diplomní práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm B.



Ing. arch. Martin Stoss